

การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 (English II)
ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ตามขนาดของกลุ่มเรียน
A Comparison of Satisfaction of Burapha University's Students towards the
Teaching and Learning of the English II Course according to Class Sizes

อานนท์ ไชยสุริยา

สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ที่เรียนในกลุ่มขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ และใหญ่มาก และเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อปัญหาและสภาพการเรียนการสอนวิชา 222102 โดยศึกษาจากคำถามปลายเปิด กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตจำนวน 4,257 คน คิดเป็นร้อยละ 62 ของจำนวนประชากรนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 222102 ในปีการศึกษา 2/2552 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับคะแนน และคำถามปลายเปิดเพื่อหาข้อคิดเห็น และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างตัวแปรอิสระและตัวตาม และใช้เทคนิค ANOVA ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปร โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 การวิจัยพบว่า ความพอใจโดยรวมของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง ความพึงพอใจของนิสิตระหว่างกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนิสิตมีความคิดเห็นส่วนมากเกี่ยวกับขนาดของกลุ่มเรียนและสภาพแวดล้อม

คำสำคัญ: ขนาดของห้องเรียน, ความพึงพอใจ, ภาษาอังกฤษ, นักเรียนไทย

Abstract

The purpose of this research was to study and compare the satisfaction level towards the teaching and learning of the course 222102 of Burapha University's students, Bangsaen Campus according to group sizes, (small, medium, large, and very large groups) and to study opinions towards the problems and conditions of the teaching and learning of the course 222102 via an open-ended question. The sample consisted of students of 4,257 people, representing 62 percent of the total population of students enrolled in courses 222102 in the academic year 2/2552. The tools used to collect data were a rating scale with 5 levels and an open-ended question for comments. Data were analyzed using ANOVA to compare the different independent variables. It was found that the overall satisfaction of students was at the medium level. Satisfaction among students between different group sizes was significantly different at the 0.05 level. Most students' opinions show that they were not satisfied with the size of the class and the environment.

Keywords: Class Size, Satisfaction, English Learning, Thai Students

1. บทนำ

แม้ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาจะมีการปฏิรูปการศึกษาไปมากแล้วก็ตาม แต่ก็ยังพบว่าปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็ยังตกต่ำ โดยเฉพาะกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ซึ่งดูได้จากข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของช่วงชั้นที่ 4 (ม. 6) ปีการศึกษา 2554 วิชาที่ทำคะแนนต่ำสุด คือ วิชาภาษาอังกฤษ โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับประเทศอยู่ที่ 21.80 เท่านั้น จากจำนวนผู้เข้าสอบ 370,561 คน (สำนักทดสอบทางการศึกษา 2554) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ชี้ชัดได้ว่าผู้เรียนยังมีความรู้ความเข้าใจในทักษะภาษาอังกฤษน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่ใช้เวลาเรียนในวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา โดยเฉพาะแม้ว่านักเรียนหลายคนได้เรียนพิเศษเพิ่มเติม แต่คะแนนโดยเฉลี่ยไม่น่าพอใจ และไม่สามารถใช้เป็นทักษะเพื่อการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงาน และเมื่อประเทศไทยได้ทำการตกลงเข้าร่วมเป็นหนึ่งในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะมีการเปิดการค้าเสรีในปี 2558 แล้ว ยิ่งทำให้เห็นว่านักเรียนของไทยจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นและเป็นรูปธรรม

เมื่อนักเรียนที่เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาได้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษถือเป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างจริงจัง ทั้งนี้ตามคำกล่าวของวรวัจน์ เอื้ออภิญญากุล อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าคนไทยยังขาดความพร้อมในการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะในด้านภาษา (สำนักข่าวไทย สิงหาคม 2554) และตามคำกล่าวของสุรินทร์ พิศสุวรรณ เลขาธิการอาเซียน ก็ระบุว่า “อนาคตประเทศไทยกำลังย่างเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประชากรรุ่นใหม่จะน้อยลง การผลิตสินค้าต่าง ๆ ต้องคิดถึงการส่งออกต่างประเทศ จึงขอฝากให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ให้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษแก่บัณฑิตมากขึ้น เพราะขณะนี้ไทยยังแพ้ประเทศในอาเซียนหลายประเทศ ต่ำกว่ามาเลเซียและฟิลิปปินส์” (ข่าวรามคำแหง 23-29 มกราคม 2555) ดังนั้น จึงเกิดความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาและปรับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับความรู้ของนิสิตและนักศึกษาให้สูงขึ้นเพื่ออย่างน้อยให้สามารถใช้สื่อสารกับประชากรในประเทศกลุ่มสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้

มหาวิทยาลัยบูรพา ก็เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐแห่งหนึ่งที่มีนโยบายพัฒนาศักยภาพนิสิต โดยอธิการบดีคนปัจจุบันได้ให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ (7 กรกฎาคม 2554) ไว้ว่า “อันดับแรก เราต้องเตรียมนิสิตให้แน่น เพื่อสร้างบัณฑิตสู่ตลาดแรงงานอาเซียน เรื่องที่เร่งด่วน คือ เรื่องภาษา เพราะคนไทยเราอ่อนเรื่องภาษา นอกจากนี้เรายังมีการพัฒนาตัวรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเราได้เข้าใจวัฒนธรรมของอาเซียนเพิ่มขึ้น ... ถ้าเด็กรู้ภาษานี้จะก้าวหน้าไปได้มาก ก็คาดหวังให้นิสิตแม่นเรื่องภาษาไทย - อังกฤษ และเพิ่มภาษาของอาเซียนมาอีก 1-2 ภาษา” อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้คุณภาพนั้นไม่อาจทำได้ง่าย มีองค์ประกอบหลายอย่างเช่นวัตถุประสงค์ของวิชา ทักษะที่ต้องการพัฒนา การจัดห้องเรียน จำนวนนิสิตต่อกลุ่ม และวิธีการประเมิน และ เนื่องจากมหาวิทยาลัยบูรพามีนิสิตเป็นจำนวนมากถึงประมาณ 45,000 คน และการพยายามคงไว้ซึ่งความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อบริการสังคมและชุมชน จึงทำให้ไม่สามารถจัดเก็บรายได้สูงเท่ามหาวิทยาลัยเอกชน ดังนั้นจึงทำให้จัดการเรียนการสอนเกิดความซับซ้อนและผู้บริหารและคณาจารย์ต้องพยายามหาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ยังคงไว้ซึ่งคุณภาพทางวิชาการเพื่อเพื่อไม่อุปสรรคในด้านงบประมาณมาเกิดขวางการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของนิสิต และเมื่อภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ได้มีการทดลองจัดการเรียนการสอนในวิชา 222102 โดยจัดกลุ่มขนาดเล็ก (1-50 คน) กลุ่มขนาดกลาง (51-100 คน) กลุ่มขนาดใหญ่ (101-200 คน) และกลุ่มขนาดใหญ่มาก (201 คนขึ้นไป) อย่างไรก็ตามเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนวิชา English II ในแบบกลุ่มหลายขนาดเป็นวิธีที่ผู้บริหาร

เลือกดำเนินการเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนตามงบประมาณจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาถึงผลที่เกิดขึ้น โดยการสำรวจความพึงพอใจและปัญหาและสภาพการจัดการเรียนการสอน ซึ่งหากพบว่านิสิตมีความพึงพอใจและไม่มีปัญหาใด ผู้บริหารอาจจะเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนเช่นนี้ต่อไปในระยะยาวแต่หากผลที่ได้จากการสำรวจแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพที่ต่ำเกินไป ผู้บริหารจะสามารถปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนต่อไป จึงได้มีการดำเนินทำวิจัยเรื่องนี้เพื่อให้ทราบระดับความพึงพอใจการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ที่เรียนในกลุ่มขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ และใหญ่มาก
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อปัญหาและสภาพการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน โดยศึกษาจากคำถามปลายเปิด

3. สมมติฐานการวิจัย

นิสิตที่เรียนในกลุ่มขนาดแตกต่างกันมีความพึงพอใจการเรียนการสอนวิชา 222102 แตกต่างกัน

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

จัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดให้มีองค์ประกอบของการเรียนการสอนในรายวิชา 222102 ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน คือ 1 ด้านการได้ฝึกทักษะ 2 บรรยากาศแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ 3 ผู้สอน 4 ขนาดห้องเรียน 5 ด้านการวัดผลประเมินผล และ 7 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสนที่ได้ลงทะเบียนเรียนวิชา 222102 ในปีการศึกษา 2/2552 โดยแสดงออกต่อการจัดการเรียนการสอนในองค์ประกอบต่าง ๆ ในระดับต่าง ๆ โดยการตอบแบบสอบถาม

ปัญหาและสภาพด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่มีหรือเกิดขึ้นแล้วเกิดผลต่อความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทางด้านต่าง ๆ ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน
2. ทราบถึงปัญหา สภาพการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน
3. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน

6. ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาคความพึงพอใจการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการวิจัยด้านเนื้อหา สามารถแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยจำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถามและจำนวนแยกตามประเภทนิสิตภาค ปกติและภาคพิเศษ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนได้แก่การได้ฝึก บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวก เรียนรู้ ผู้สอน ขนาดห้องเรียน การวัดและประเมินผล และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน
3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา สภาพการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขต บางแสน

ขอบเขตด้านพื้นที่และด้านประชากร

1. ด้านพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน
2. ด้านประชากร มีจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 222102 จำนวน 6,806 คนในภาคเรียนที่ 2/2552 และกลุ่มเป้าหมาย คือ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบโดยกลุ่มตัวอย่างจำนวนอย่างน้อยร้อยละ 60 ของ จำนวนประชากร

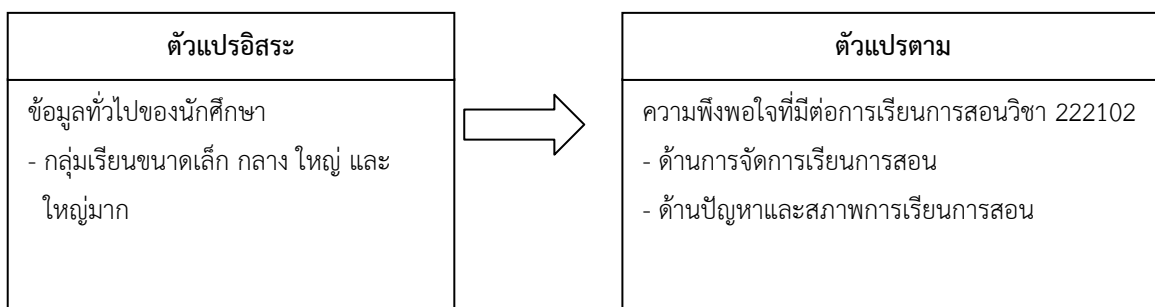
7. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ สามารถแยกตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย
 - กลุ่มเรียนขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ และใหญ่มาก
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 ประกอบด้วย
 - ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชา 222102
 - ด้านปัญหาและสภาพการเรียนการสอน 222102

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม นำมากำหนดกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักการศึกษาหลายคนได้แสดงความเห็นว่าขนาดของชั้นเรียนมีผลอย่างมากต่อความสำเร็จของการเรียนการสอน โดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการเขียน (Moran, 2010; NCTE, 1987; Haimson, 2011) ผู้ที่สนับสนุนการจัดกลุ่มเรียนให้มีขนาดเหมาะสม คือ ไม่ใหญ่มากเกินไป ได้ อ้างถึงงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าชั้นเรียนที่เล็กกว่าจะทำให้ผู้สอนสามารถสอนได้อย่างทั่วถึงและให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนได้ในทุกทักษะ และผู้สอนสามารถตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านได้อย่างละเอียดและให้คำแนะนำในการแก้ไขประเด็นต่างเพื่อให้เกิดความรู้และทักษะ อันจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการเรียน แต่อย่างไรก็ตาม การจัดกลุ่มให้มีขนาดเหมาะสมมักจะมีปัญหา ทำให้ไม่ได้อย่างที่ผู้บริหารและคณาจารย์ต้องการ ปัญหาหลักเกิดจากการขาดงบประมาณที่เพียงพอ เมื่อไม่มีงบประมาณ จึงไม่สามารถจัดจ้างผู้สอนได้จำนวนมากเพื่อรับผิดชอบผู้เรียนที่แบ่งกลุ่มเล็กจำนวนหลายกลุ่ม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องจัดการเรียนแบบกลุ่มใหญ่เพื่อประหยัดงบประมาณ

ในประเด็นเรื่องขนาดของกลุ่มนี้ มีงานวิจัยสมัยใหม่ได้รายงานว่าผู้สอนสามารถจัดกลุ่มใหญ่ได้ทั้งในวิชาด้านภาษาและวิชาอื่น ๆ โดยไม่กระทบต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ เช่น งานวิจัยของ Will Dobbie และ Roland G. Fryer, Jr (2011) แสดงให้เห็นว่าขนาดของห้องเรียนไม่มีผลต่อการเรียนการสอน Dobbie และ Fryer, Jr. ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในเมืองนิวยอร์ก ซึ่งเขาพบว่า สิ่งที่ทำให้นักเรียนเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพคือคำแนะนำจากผู้สอนที่สามารถจัดให้ผู้เรียนบ่อยครั้ง การใช้ข้อมูลประกอบการสอน การติวแบบเข้มและหลายครั้งและความคาดหวังที่สูง เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน สำหรับในประเทศไทยพบว่านักศึกษามองชั้นเรียนขนาดใหญ่กว่าเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข เช่น สุมาลี ชีโนกุล (2549) ได้ให้ความเห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยมีขนาดห้องเรียนที่ค่อนข้างแตกต่างกันตั้งแต่ห้องเรียนที่มีผู้เรียนจำนวน 40 คน จนถึงขนาดชั้นเรียนที่มีผู้เรียนมากกว่า 500 คน และความรู้สึกของคณาจารย์ที่คิดว่าขนาดของห้องเรียนเป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันไปตามสาขาวิชา ลักษณะรายวิชา และประสบการณ์ความสามารถของผู้สอน และห้องเรียนขนาดใหญ่โดยส่วนรวมจะมีลักษณะเป็นรายวิชาพื้นฐานในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปที่สถาบันจะต้องจัดให้กับผู้เรียนระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 สุภัททา ปินตะแพทย์ (2543) ได้ศึกษา ปัญหาและอุปสรรครวมทั้งความต้องการของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในระบกกกลุ่มใหญ่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในช่วงปีการศึกษา 2543 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นผู้เรียนที่ดีด้านพฤติกรรมทางด้านความคิด และพฤติกรรมทางการกระทำ นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจดีว่าการเป็นผู้เรียนในระดับอุดมศึกษานั้นจำเป็นต้องทำพฤติกรรมอย่างไร แต่เนื่องจากนักศึกษายังไม่ได้ทำพฤติกรรมที่ดีตามที่คิดว่าควรจะเป็น จึงนำมาสู่ปัญหาในด้านการเรียนของนักศึกษา เช่น มีปัญหาในด้านการปรับตัวในการเรียน เช่น ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา การพึ่งพาตนเอง การติดตามผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ และจากการวิจัยนี้พบว่า การจัดการระบบการศึกษากลุ่มใหญ่มีความเป็นไปได้ ถ้าสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาในประเด็นต่าง ๆ คือ มีคะแนนเข้าชั้นเรียน ได้บริการนอกเหนือจากที่สถาบันจัดให้ในปัจจุบัน มีคะแนนจากใบงาน มีคู่มือประจำวิชาที่สาระเพิ่มขึ้น ต้องการหัวข้อบรรยาย ต้องการคู่มือการใช้คอมพิวเตอร์ ต้องการให้มีศูนย์เพิ่มแนะนำการเรียน ต้องการให้มีคะแนนจากแบบฝึกหัด ต้องการให้มีตำราเรียนที่หลากหลาย ให้มีคะแนนจากการสอบหลังเรียน ต้องการพบเพื่อปรึกษาอาจารย์ผู้สอนรายบุคคล ต้องการให้มีการจัดนิเทศ จากข้อมูลและผลการวิจัยที่ผู้ศึกษาวิจัยทั้งในและต่างประเทศได้ค้นพบ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียน

การสอนเพื่อให้เกิดดุลยภาพในด้านงบประมาณและประสิทธิภาพโดยจัดเป็นกลุ่มใหญ่นั้นมีความน่าสนใจที่จะศึกษาความเป็นไปได้ ดังนั้น ผู้ศึกษาวิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน และเพื่อศึกษาปัญหา สภาพการเรียนการสอนในวิชาดังกล่าวด้วย

9. วิธีการดำเนินงานการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา 222102 (English II) ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน โดยเปรียบเทียบตามขนาดของกลุ่มเรียน มีสาระสำคัญในการดำเนินการตามลำดับ ดังนี้ การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 222102 จำนวน 4,257 คน คิดเป็นร้อยละ 62 ของจำนวนประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ประเภทของภาคที่เรียน (ปกติหรือพิเศษ) และส่วนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา 222102 ด้านการฝึกทักษะ บรรยากาศแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้สอน ขนาดห้องเรียน ด้านการวัดผลประเมินผล และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประเมินค่า มี 5 ระดับคะแนน คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด นำแบบสอบถามไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ สำหรับข้อความถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชา 222102 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยกำหนดดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และ บุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23 – 24)

4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดที่ต้องการให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และนำเสนอข้อแนะนำในการจัดการเรียนการสอนวิชา 222102

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์ที่สอนวิชา 222102 โดยคณาจารย์ที่รับผิดชอบสอนในแต่ละกลุ่มทั้งคณาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และคณาจารย์พิเศษ เป็นผู้แจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เก็บข้อมูลในวันสอบปลายภาค และเก็บแบบสอบถามโดยพยายามเก็บให้ได้จากนิสิตในกลุ่มเรียนต่าง ๆ ให้ได้ตามเป้าหมายคือร้อยละ 60 ของผู้ลงทะเบียนเรียนวิชา 222102 ในภาคเรียนที่ 2/2552 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS นำข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ จำนวนนิสิตนักศึกษาและภาคปกติและพิเศษ มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา

222102 มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทั้งโดยรวมรายด้าน แล้ววิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนนิสิตต่อกลุ่ม โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนที่จะแปลงข้อมูล และเข้ารหัส (Coding) เพื่อทำการประมวลผล โดยใช้โปรแกรม SPSS และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติใช้เทคนิค ANOVA ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปร โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หลังจากนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบคำถามแบบปลายเปิดมาวิเคราะห์เพื่อจัดกลุ่มและแจกแจงความคิดเห็นที่สามารถจัดประเภทไว้ในหัวข้อใกล้เคียงกันแล้วนำเสนอเพื่อแสดงให้เห็นความคิดเห็นและคำแนะนำจากผู้เรียนในรูปแบบตารางที่มีคำแนะนำและความถี่ของคำแนะนำนั้น ๆ เช่น

10. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลรวมทั้งข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน

ตารางที่ 1: ความถี่และร้อยละระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ปริญญาตรี ภาคปกติ	2,850	66.9
ปริญญาตรี ภาคพิเศษ	1,407	33.1
รวม	4,257	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ปริญญาตรี ภาคปกติมีจำนวน 2850 คน คิดเป็นร้อยละ 66.9 ส่วนปริญญาตรี ภาคพิเศษมีจำนวน 1407 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1

ตารางที่ 2: ความถี่และร้อยละของจำนวนนิสิตต่อกลุ่ม

จำนวนนิสิตต่อกลุ่ม	ความถี่	ร้อยละ
1-50	1,659	39.0
51-100	438	10.3
101-200	589	13.8
201 คนขึ้นไป	1,71	36.9
รวม	3,222	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนนิสิตต่อกลุ่ม 1-50 มีจำนวน 1659 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา คือ จำนวนนิสิตต่อกลุ่ม 201 คนขึ้นไป มีจำนวน 1571 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 จำนวนนิสิตต่อกลุ่ม 101-200 มีจำนวน 589 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 และจำนวนนิสิตต่อกลุ่ม 51-100 คนขึ้นไป มีจำนวน 438 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

ตารางที่ 3: ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของข้อความถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชา 222102

ข้อความถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชา 222102	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ข้อ 1 ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ฝึกทักษะการอ่าน	3.15	0.837	ปานกลาง
ข้อ 2 ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ฝึกทักษะการฟัง	3.20	0.886	ปานกลาง
ข้อ 3 ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ฝึกทักษะการพูด	2.83	0.875	ปานกลาง
ข้อ 4 ข้าพเจ้ามีโอกาสฝึกทักษะการเขียน	3.23	0.896	ปานกลาง
ข้อ 5 ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ฝึกการใช้ไวยากรณ์	3.46	0.939	ปานกลาง
ข้อ 6 ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ฝึกค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต	3.01	0.955	ปานกลาง
ข้อ 7 ข้าพเจ้าได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น	3.83	0.885	มาก
ข้อ 8 ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจกับขนาดของชั้นเรียน (จำนวนผู้เรียน)	3.05	1.228	ปานกลาง
ข้อ 9 ข้าพเจ้ามีความพอใจกับสภาพห้องเรียน	3.10	1.102	ปานกลาง
ข้อ 10 ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจกับระบบภาพและเสียงในห้องเรียน	3.35	0.987	ปานกลาง
ข้อ 11 ข้าพเจ้ามีโอกาสได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้สอนระหว่างเรียน	3.60	0.987	มาก
ข้อ 12 ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน	3.19	0.913	ปานกลาง
ข้อ 13 ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจกับเกณฑ์การประเมินผลการเรียน	3.34	0.889	ปานกลาง
รวม	3.26	0.604	ปานกลาง

ตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมต่อข้อความถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชา 222102 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.604)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นิสิตเห็นว่าข้อความถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชา 222102 อยู่ในระดับมาก 2 รายการ คือ ข้อ 11 มีโอกาสได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้สอนระหว่างเรียน ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.987) และข้อ 7 ได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.885)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนนิสิตต่อกลุ่มซึ่งมีจำนวน 4 กลุ่ม กับระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน

ตารางที่ 4: การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนนิสิตต่อกลุ่มซึ่งมีจำนวน 4 กลุ่มกับระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา 222102

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	64.886	3	21.629	61.799	0.000
ภายในกลุ่ม	1488.488	4253	0.350		
รวม	1553.375	4256			

ตารางที่ 4 พบว่า จำนวนนิสิตต่อกลุ่มซึ่งมีจำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่ม 1-50, กลุ่ม 51-100, กลุ่ม 101-200 และ 201 คนขึ้นไป กับระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 5: ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตจำนวน 4 กลุ่ม

จำนวนนิสิตต่อกลุ่ม	\bar{X}	S.D.	Effect size		
			51-100	101-200	201 คนขึ้นไป
1-50	3.3872	0.58474	0.0449	0.3673*	0.4337*
51-100	3.3616	0.56562		0.3243*	0.3914*
101-200	3.1685	0.59538			0.0718
201 คนขึ้นไป	3.1251	0.60431			-
รวม	3.2576	0.60414			

* Effect size > 0.25

ตารางที่ 5 พบว่าความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตที่อยู่ในกลุ่ม 1-50 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 3.3872 ซึ่งความพึงพอใจอยู่ในระดับมากส่วนความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตที่อยู่ในกลุ่ม 201 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 3.1251 โดยนิสิตในห้องเรียนขนาด 1-50 คน และขนาด 51-100 คน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 สูงกว่านิสิตในห้องเรียนขนาด 101-200 คน และ 201 คนขึ้นไป โดยสรุปคือค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตขึ้นอยู่กับจำนวนนิสิตต่อกลุ่ม

ตารางที่ 6: ความถี่ของข้อความคิดเห็นต่อปัญหาและสภาพการเรียนการสอนวิชา 222102

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. น่าจะมีอาจารย์ที่เป็นฝรั่งมาสอนเพิ่มเติม	8
2. เรียนไวยากรณ์ในห้องไม่เข้าใจเลยต้องไปหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ตอนที่เรียนกลุ่มเล็ก เรียนรู้เรื่องและเข้าใจดี	4
3. จำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องมีจำนวนมากเกิน, จำนวนผู้เรียนมีจำนวนมากเกินไป	347
4. ควรมีกิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่ม ควรมีโอกาสฝึกเขียนฝึกพูดมากกว่านี้ อยากให้เน้นในส่วนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ๆ บทเรียนควรมีแบบฝึกหัดของ Grammar เยอะ ๆ อาจารย์ควรให้การบ้านเยอะ ๆ เพราะจะได้ฝึกฝนตัวเอง ก่อนสอบ Final อาจารย์ผู้สอนน่าจะมีการติวทบทวนเนื้อหาทั้งหมดให้กับผู้เรียนอีกรอบ อยากให้อาจารย์เปิด Listening ให้ฟังเพื่อฝึกทักษะการฟัง และเรื่องคำศัพท์ด้วย อยากให้แปลมากกว่านี้ บอกคำศัพท์ใหม่ ๆ มากกว่านี้	66
5. ห้องเรียนสกปรก สถานที่เรียนมีสิ่งรบกวนเยอะ มีนกบินเต็มไปหมด อาคารเรียนก็มีเสียงรบกวนข้างรบกวน และอากาศร้อนมาก เป็นอุปสรรคในการเรียน สไลด์ไม่ชัด ภาพและเสียงไม่ชัด	54
6. เกณฑ์ F สูงมากเกินไป อยากให้ใช้เกณฑ์อิงกลุ่มมากกว่าอิงเกณฑ์ เกณฑ์การตัดเกรด น่าจะตัดเป็นคณะ	80
7. ในการเรียนการสอนในส่วนของเนื้อหาควรลดระดับความยากลงเพราะในบางครั้งมันทำให้ไม่สามารถทำความเข้าใจด้วยตนเองได้	10
8. อยากให้มีการเก็บคะแนนในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น	10
9. อาจารย์สอน เข้าใจง่าย ตลกดี ทำให้อยากเรียนภาษาเพิ่มมากขึ้น	42
10. ถ้าเรียนห้องแอร์เพราะจะได้มีสมาธิเรียนมากขึ้น อยากสอบห้องสอบที่มีแอร์	102
11. สอนดี แต่ตามไม่ค่อยทันเลือนสไลด์เร็วไป	6
12. ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก อาจารย์ดึงดูดความสนใจ ทำให้เนื้อหาแลดูง่าย สอนแบบเป็นกันเอง เข้าใจนิสิตว่ามีความสามารถมากแค่ไหน มีไหว่กาดต้นนิสิต อาจารย์ผู้สอนควรจะเตรียมการสอนให้พร้อมทุกครั้งก่อนการสอน อยากให้อาจารย์มีอารมณ์ขันมากกว่านี้ อาจารย์ค่อนข้างดุ	8
13. อาจารย์เป็นอาจารย์ที่ทำให้คนที่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษสามารถกลับมาสนใจภาษาอังกฤษได้ เรียนแล้วรู้สึกเข้าใจง่ายกว่าอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่เคยสอนมา	9
14. อยากให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เปิดเรียนซัมเมอร์ English I และ English II โดยที่นิสิตสามารถลงทะเบียนทางเว็บได้ โดยไม่ต้องของคำร้องเอง	2
15. อาจารย์สอนเข้าใจง่ายและเป็นคนสนุกสนาน	7
16. อยากให้หนังสือเรียนมีเนื้อหาาง่ายกว่านี้ ต้องการให้มีการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมและเข้าใจง่าย	14

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 6 (ต่อ): ความถี่ของข้อความคิดเห็นต่อปัญหาและสภาพการเรียนการสอนวิชา 222102

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
17. อาจารย์สอนเข้าใจง่ายดี	11
18. อาจารย์สอนดีมาก ๆ	3
19. เนื่องจากอาจารย์เป็นชาวต่างชาติ จึงทำให้ฟังภาษาไทยไม่ค่อยรู้เรื่อง และอาจารย์ก็พูดภาษาอังกฤษเร็วเกินไป ในบางครั้งก็ฟังไม่ทัน	2
รวม	785

จากตารางที่ 6 พบว่า จำนวนข้อเสนอแนะมีทั้งหมด 785 ชุด นิสิตส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่า จำนวนผู้เรียนมีจำนวนมากเกินไป อยากเรียนกลุ่มเล็ก มีจำนวน 347 คน รองลงมาถ้าเรียนห้องแอร์เพราะจะได้มีสมาธิเรียนมากขึ้น มีจำนวน 102 คน และในเรื่องตัดเกรด เกณฑ์ F สูงมากเกินไป ประสงค์ให้ใช้เกณฑ์อิงกลุ่มมากกว่าอิงเกณฑ์ และเกณฑ์การตัดเกรดควรจะต้องแยกเป็นคณะ มีจำนวน 80 คน

11. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างนิสิตที่เรียนวิชา 222101 (English II) ส่วนใหญ่เป็นนิสิตภาคปกติจำนวนประมาณสองเท่าของนิสิตภาคพิเศษ และเรียนอยู่ในกลุ่มขนาดเล็ก (1-50 คน) ประมาณเท่า ๆ กับจำนวนที่เรียนในกลุ่มใหญ่ (201 คนขึ้นไป) ความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา 222101 (English II) โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้นและการมีโอกาสดำเนินการดูแลเอาใจใส่จากผู้สอนระหว่างเรียน และเมื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจระหว่างกลุ่มพบว่า มีความความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา 222102 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนิสิตที่เรียนในกลุ่มขนาดใหญ่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด โดยของนิสิตที่อยู่ในกลุ่มเล็ก 1-50 คน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 3.3872 ซึ่งความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตที่อยู่ในกลุ่มขนาดใหญ่ 201 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 3.1251 แม้ว่าจะจัดอยู่ในระดับปานกลางแต่ถือได้ว่ามีความแตกต่างกัน ในด้านความคิดเห็นของนิสิตนั้น พบว่าปัญหาที่สำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไขคือเรื่องการจัดกลุ่มขนาดใหญ่เกินไป ทั้งนี้เห็นได้จากความคิดเห็นของนิสิตจำนวนเกือบ 350 คนหรือเกือบครึ่งหนึ่งของนิสิตที่ให้ความเห็น ที่ต้องการให้จัดกลุ่มขนาดเล็กกว่าที่เป็นอยู่ในภาคเรียนที่ 2/2552 และปัญหาสำคัญรองลงมาคือการจัดสภาพแวดล้อมเช่นห้องเรียนที่มีอากาศร้อนและสภาพแวดล้อมที่ไม่พึงประสงค์ (ความคิดเห็นที่ 5 และ 10) นอกจากนี้ นิสิตยังได้เสนอความคิดเห็นอีกหลายประเด็นทั้งต่อการจัดเนื้อหาวิชา การจัดผู้สอน วิธีสอน เกณฑ์การวัดและประเมินผล และกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นนิสิตได้แสดงความชื่นชมครูผู้สอนจำนวนหลายคนและให้แนวคิดที่ว่าแม้ว่าจำนวนนิสิตในกลุ่มจะมีมาก แต่หากผู้สอนมีความสามารถและมีความชำนาญในการสอน และความเข้าใจต่อกลุ่มนิสิต จัดการเรียนการสอนในกลุ่มขนาดใหญ่ก็สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

12. การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ที่เรียนในกลุ่มขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ และใหญ่มาก และเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อปัญหาและ สภาพการเรียนการสอนวิชา 222102 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน โดยศึกษาจากคำถามปลายเปิด หลังจากได้เก็บข้อมูลจากนิสิตจำนวนมากกว่าสี่พันคน และวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติแล้ว พบว่าข้อมูลจากการวิจัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างมาก เช่น พบว่าแม้ว่าจะมีนิสิตที่เรียนในกลุ่มขนาดใหญ่จำนวนมากจนถึงเกือบสองพันคนแต่ความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอนมีในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปภาษาอังกฤษโดยจัดเป็นกลุ่มใหญ่นั้นอาจจะสามารถทำได้ ทั้งนี้ผู้จัดการเรียนการสอนอาจจะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ให้ครบ เช่น เมื่อสังเกตจากค่าเฉลี่ยความพึงพอใจแล้วพบว่านิสิตพึงพอใจน้อยที่สุดในประเด็นด้านการมีโอกาสได้ฝึกพูด ดังนั้น ผู้สอนอาจจะต้อง การจัดให้มีโอกาสเพิ่มเติมในการฝึกพูด เป็นต้น และในประเด็นที่ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก คือ การได้เรียนรู้คำศัพท์และการได้รับการเอาใจใส่จากผู้สอน (ข้อมูลนี้อาจจะนำเสนอโดยนิสิตที่เรียนกลุ่มเล็กซึ่งมีจำนวนประมาณ 1,600 คน) แสดงให้เห็นว่าหากมีเอกสารคำสอนที่ประกอบด้วยสาระและเนื้อหาที่ดี ผู้เรียนก็สามารถเรียนรู้ได้โดยเฉพาะการเรียนรู้ศัพท์ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภัททา พิณพะแพทย์ (2543) ที่พบว่า จัดการระบบการศึกษากลุ่มใหญ่มีความเป็นไปได้ ถ้าสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาในประเด็นต่าง ๆ

ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างขนาดของกลุ่มเรียนวิชา 222102 นี้แสดงให้เห็นว่าระดับความพึงพอใจโดยรวมขึ้นอยู่กับขนาดของกลุ่มเรียน และจากค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจทำให้ตัดสินใจได้ว่ากลุ่มเรียนขนาดเล็กจะสร้างความพึงพอใจให้ผู้เรียนได้มากกว่ากลุ่มเรียนขนาดใหญ่ ดังนั้น หากผู้บริหารต้องการให้นิสิตเกิดความพึงพอใจ จึงควรเลี่ยงการจัดกลุ่มเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้จากข้อคิดเห็น ทำให้เห็นชัดว่าเมื่อกลุ่มเรียนใหญ่เกินไปประกอบกับสิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยจึงทำให้มีผู้เรียนจำนวนมากแสดงความไม่พึงพอใจซึ่งอันอาจนำไปสู่การเรียนรู้ที่ขาดประสิทธิภาพ ในประเด็นนี้แตกต่างจากงานวิจัยของ Dobbie และ Fryer Jr. (2011) นอกจากนี้ นิสิตยังให้ความสนใจด้านบวกเกี่ยวกับผู้สอนและองค์ประกอบของการเรียนการสอน ทำให้ทราบว่านิสิตมีความต้องการที่หลากหลาย ทำให้วิชา 222101 (English II) ควรได้รับการพิจารณาปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตเพิ่มขึ้น เพื่อให้ นิสิตได้รับความรู้และทักษะและทำให้ความพึงพอใจสูงขึ้น

13. เอกสารอ้างอิง

- ข่าวรามคำแหง. (23-29 มกราคม 2555). *เลขาธิการอาเซียน ชี้ อุดมศึกษาไทยต้องเร่งพัฒนาคน*. (ออนไลน์)
สืบค้นจาก www.info.ru.ac.th/RU_NEWS/Vol41/41_41.pdf
- สำนักข่าวไทย. (2554). *"รวรวัจน์" ชี้ไทยไม่พร้อมเข้าประชาคมอาเซียน-สั่งเร่งศึกษารายประเทศ*. (ออนไลน์)
สืบค้น เมษายน 2555, จาก <http://news.impaqmsn.com/articles.aspx?id=444239&ch=gn1>
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2554). *ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 4 (ม.6) ปีการศึกษา 2554 จำแนกตามวิชา*. (ออนไลน์) สืบค้น เมษายน 2555, จาก <http://www.niets.or.th/upload-files/uploadfile/7/7500466a767904055a9813e0f26a100b.pdf>

- สุมาลี ชิโนกุล. (2549). *การเรียนการสอนในห้องเรียนขนาดใหญ่: อุปสรรคและทางเลือกที่ท้าทาย*. (ออนไลน์) สืบค้นวันที่ 17 เมษายน 2555, จาก โครงการพัฒนาคณาจารย์เพื่อการเรียนการสอนยุคใหม่ http://www.academic.chula.ac.th/thaiver/fac_develop/large_classroom.pdf
- สุภัททา พิณทะแพทย์. (2544). *ผลกระทบของการศึกษาระบบกลุ่มใหญ่ส่วนส่นันทต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา*. (บทคัดย่อ) สืบค้นวันที่ 17 เมษายน 2555, จาก <http://www.supatta.haysamy.com/students%20learningbehavior.html>
- หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ. (7 กรกฎาคม 2554). *56 ปี ม.บูรพา เสาหลักแห่งทิศตะวันออก*. (ออนไลน์) สืบค้น เมษายน 2555, จาก <http://www.manager.co.th/Campus/ViewNews.aspx?NewsID=9540000083061>
- Haimson, L. (2011). *Testimony of Leonie Haimson*. (online) Retrieved from http://www.classsizematters.org/wp-content/uploads/2011/04/CSM_testimony_discharge_bill1.pdf. April 2012
- Moran, B. (2010). *Class Size Matters when Teaching English or Writing*. (online) Retrieved April 2012, from <http://voices.yahoo.com/class-size-matters-teaching-english-5485937.html>
- National Council of Teachers of English (1987). *Statement on Class Size and Teacher Workload: College*. (online) Retrieved April 2012, from <http://www.ncte.org/positions/statements/whyclasssizematters>
- Will Dobbie and Roland G. Fryer, Jr. (2011). *Getting beneath the veil of effectiveness schools: Evidence from New York City*. National Bureau of Economic Research Working Paper 17632, Retrieved April 2012, from <http://www.nber.org/papers/w17632>